

Morfologia del verb. Els verbs irregulars

En la nostra llengua, podem classificar els verbs per [conjugacions](#). En tenim tres: aquells la terminació dels quals són -ar; els que acaben en -er / -re; i els que finalitzen en -ir.

Dins d'aquestes **conjugacions**, trobem **verbs regulars** i **verbs irregulars**. La diferència que hi ha entre els dos grups rau en el compliment de les conjugacions. Com ja indica la mateixa paraula, els regulars segueixen tots un mateix patró, mentre que els irregulars presenten irregularitats, cap patró.

Quan ens disposem a analitzar els verbs, hem de tenir en compte diversos aspectes:

La conjugació

La persona i el nombre: les formes personals tenen un morfema que indica la persona, el nombre, el temps, l'aspecte i el mode. Tota forma verbal pot conjuguar-se en tres persones del singular i en tres del plural. Per tant, jo, tu i ell/a pertanyen a la primera, segona i tercera persona del singular respectivament. Mentre que nosaltres, vosaltres i ells/es són la primera, la segona i tercera del plural.

El temps verbal (el temps i l'aspecte). Tenim quatre temps: el present (l'ara), el passat (l'ahir), el futur (el demà) i el condicional (el potser). Quant a l'aspecte, en tenim dos respectivament per a les formes del passat: l'imperfectiu, el qual indica una acció inacabada; el perfectiu, indicat per a les accions acabades.

El mode: indicatiu, per indicar un fet real; subjuntiu, quan expressem un desig o una possibilitat; imperatiu, per indicar una ordre.

Les formes no personals no admeten al seu davant cap subjecte ni cap pronom personal, ja que no es poden conjuguar i no poden constituir mai el nucli del Sintagma Verbal (SV). Les formes no personals dels verbs són l'infinitiu (cantar), el gerundi (cantant) i el participi (cantat).

Els **verbs irregulars** són els que no segueixen els patrons de les conjugacions. I, per tant, les seves formes verbals dels diferents temps mostren formes diferents de les dels regulars.

Podem veure-ho, per exemple, en el present d'indicatiu, comparant dos verbs:

Verb regular: cantar

jo canto

tu cantes

ell/a canta

nosaltres cantem

vosaltres canteu

ells/es canten

Verb irregular: anar

jo vaig

tu vas
ell/a va
nosaltres anem
vosaltres aneu
ells/es van

Fixem-nos que en aquest cas trobem dos lexemes diferents: va- i an-.